

A felszámoló díja a felszámolási eljárást befejező végzés jogerőre emelkedésének napján válik esedékessé, így az egyéb felszámolási költség besorolású követelések megelőzik a felszámolói díjat.

Alkalmazott jogszabályok: Cstv. 57. § (1) bekezdés a./ pontja, 57. § (2) bekezdés b/ pontja, 58. § (1) bekezdés

Győri Ítéltábla Fpkf.II.26.169/2009/2. szám

Az elsőfokú bíróság végzésében a 2008. december 31-i zárással készült III.számú. közbenső mérleget elutasította. Végzésének indokolásában megállapította, hogy a 2009. március 30-án a bírósághoz benyújtott közbenső mérlegre az APEH Regionális Igazgatósága észrevételt tett, mely szerint az adósnak a felszámolás alatti időszakra a Cstv. 57. § /2/ bekezdés b./ pontja szerinti felszámolási költségnek minősülő, összesen 7.728.492 Ft lejárt esedékességű adó- és járuléktartozása keletkezett. Az adóhatóság arra hivatkozott, hogy a fennálló adó- és járuléktartozásból 6.369.731 Ft a 2008. szeptember 4-én jogerőre emelkedett végzéssel jóváhagyott II. számú közbenső mérlegben szereplő felszámoló díj 2007. november 30-i esedékessé válása előtt, míg 1.358.761 Ft ezt követően keletkezett. Az időközi revízió miatt az adósnak beszámításra alkalmas követelése az adótartozással szemben nem volt. A közbenső mérleg szerint a felszámolónak 8.111.000 Ft pénzeszköz áll rendelkezésére, így ebből a fennálló adótartozást kell rendezni. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az adós felszámolása alatt keletkezett adótartozás olyan felszámolási költség, amelyet az esedékességkor kell kiegyenlíteni a Cstv. 57. § /1/ bekezdés a./ pontja alapján. Ebből pedig az következik, hogy a felszámoló által készített közbenső mérleg átdolgozásra szorul a jövőbeni aktuális helyzetnek megfelelően. Ezzel szemben a felszámoló arra az álláspontra helyezkedett, hogy az adóhatóság által hivatkozott adó- és járuléktartozás megfizetésére csak a Cstv. 58. § /1/ bekezdése szerinti zárómérleg jóváhagyása utáni 30 napon belül esedékes.

Az elsőfokú végzés ellen a felszámoló élt fellebbezéssel, melyben annak hatályon kívül helyezését kérte azzal, hogy az ítéltábla állapítsa meg a felszámoló a Cstv. és a 225/2000. (XII.19.) Korm. rendeletben írtaknak megfelelően készítette el a közbenső mérleget és a beszámolót. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a felszámolási eljárás alatt korábban jogerősen elfogadott II. számú közbenső mérleg időszaka alatt az adós gazdálkodó szervezet adófolyószámláján túlfizetés mutatkozott, mellyel szemben a felszámoló beszámítással kívánt élni. Ezt követően állapította meg az adóhatóság, hogy az adós gazdálkodó szervezet volt vezetője a felszámolási eljárás megindítása előtt számla nélkül értékesített különböző termékeket, amelyeknek fizetendő adóvonzata is volt. Így a II. számú közbenső mérleget jóváhagyó végzés jogerőre emelkedését követően állt elő az a helyzet, hogy az APEH-nek az észrevételben hivatkozott követelése esedékessé vált. Ennek megfelelően a II. számú közbenső mérleget jóváhagyó végzés szerinti felszámolói költség korábbi esedékességű így az megelőzi az adóhatóság észrevételében hivatkozott adó- és járulékfizetési

kötelezettséget. Utalt arra, a közbenső mérleg átdolgozása azt eredményezné, hogy az adóhatóság a Cstv. 57. §-ában írtaktól eltérő sorrendben jutna hozzá követeléséhez.

Az adóhatóság fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását indítványozta. Előadta, hogy a 2007. november 30-án esedékessé vált, a II. számú közbenső mérlegben feltüntetett felszámolói díjkövetelés esedékességét megelőzi az észrevételben feltüntetett 6.369.731 Ft-os adó- és járuléktartozás. Álláspontja szerint téves a fellebbezésben szereplő azon állítás, mely szerint az APEH hitelezői igénye nem része a közbenső mérlegnek. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy az észrevételében meghivatkozott adó- és járuléktartozás a Cstv. 57. § /1/ bekezdés a./ pontja szerinti felszámolási költségnek minősül.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

A II. számú közbenső mérleget a felszámoló azzal terjesztette elő, hogy az adóhatósággal szembeni Áfa-követelésből leírta a felszámolás során eddig felmerült befizetendő Áfa-tartozásokat.

A III. számú közbenső mérleg előterjesztésével egyidejűleg a felszámoló beszámolójában úgy nyilatkozott, hogy a felszámolás alatti tartozások jelentősen megnövekedtek. Az adós adófolyószámlája alapján beszámítási jogával nem élhetett, mert az ismételt adóhatósági ellenőrzés eredményeként a felszámolás kezdetét követő időszakra átvihető 39.092.000 Ft-os Áfa-követelés 0 Ft-ra módosult. Előadta, hogy a felszámoló az adótartozást megállapító APEH határozat alapján büntető eljárást kezdeményezett.

Az adós észrevételében arra hivatkozott, hogy az összesen 7.998.492 Ft-os lejárt esedékességű adó- és járuléktartozás a Cstv. 57. § /2/ bekezdés b./ pontjában meghatározott felszámolási költségnek minősül. A felszámoló nem vitatta az adóhatóság azon előadását, mely szerint az adósnál a II. számú közbenső mérlegben 2007. november 30-i esedékességgel feltüntetett felszámolói díjat megelőzően 6.369.731 Ft adó- és járuléktartozás, ezt követően pedig 1.358.761 Ft adó- és járuléktartozás keletkezett.

Az így kiegészített tényállás alapján a fellebbezés nem alapos.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az adóhatóság által hivatkozott adó- és járuléktartozás a Cstv. 57. § /2/ bekezdés b./ pontja alapján felszámolási költségnek minősül. A Cstv. 57. § /1/ bekezdés a./ pontja szerinti felszámolási költséget a Cstv. 58. § /1/ bekezdés alapján annak esedékességekor kell kiegyenlíteni. Az adó- és járuléktartozások esedékességét a 2003. évi XCII. törvény (Art.) I. számú melléklete, illetőleg az 1992. évi LXXXIV. törvény 1. és 2. §-ai, valamint az 1997. évi LXXX. törvény 50. §-a határozza meg.

A felszámoló által a fellebbezésben hivatkozott 225/2000. (XII.19.) Korm. rendelet 6. § /1/ bekezdése szerint a 4. § /6/ bekezdésében írtakra figyelemmel az adós által a

felszámolás elrendelése után folytatott gazdasági tevékenységgel összefüggő költség a bérköltség, a bérjárulék, a költségvetésre az elkülönített állami pénzalapokkal, a helyi önkormányzatokkal elszámolt adók, illetékek, hozzájárulások (6. § /1/ bekezdés d./ pont). A Korm. rendelet 7. § /1/ bekezdése alapján a közbenső felszámolási mérleg célja, hogy megbízható, hiteles helyzetfelmérés alapján történjen a hitelezők és a bíróság tájékoztatása a pénzügyi helyzetről. A 7. § /6/ bekezdés szerint a közbenső felszámoló mérleg fordulónapjáig elszámolt bevételekről és költségekről (ráfordításokról) a Cstv. 52. §-ának /4/ bekezdésében meghatározott bontásban kell tájékoztatást adnia a felszámolónak. A Cstv. 52. § /4/ bekezdés a./ pontja szerint a bevételek és költségek alakulásáról készített kimutatás tartalmazza a tevékenység folytatásával kapcsolatos árbevételeket és költségeket. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy e követelményeknek a felszámoló által készített közbenső mérleg nem felel meg. A felszámoló tévesen hivatkozott fellebbezésében arra, hogy a nem vitatottan a felszámolási eljárás során esedékessé vált adó- és járuléktartozásokat a Cstv. 58. § /1/ bekezdése alapján csak a zárómérleg jóváhagyását követő 30 napon belül kell kielégítenie. A Legfelsőbb Bíróság már több határozatában rámutatott arra, hogy az a./ kategóriás felszámolási költségeket esedékességükkor kell megfizetni, valamint hogy a felszámolói díj esedékességét a korábbi esedékességű a./ kategóriába sorolt követelések megelőzik, mert a felszámoló díja a felszámolási eljárást befejező végzés jogerőre emelkedésének napján válik esedékessé. (Legfelsőbb Bíróság Fpk.VI.32.121/1998/2.) Az adó- és járuléktartozások esedékességét nem befolyásolja az, hogy az adókkal szembeni a Ptk. 296. §-ára alapított beszámítás utóbb alaptalannak bizonyul.

Tévesen hivatkozott fellebbezésében arra a felszámoló, hogy az APEH igénye nem része a közbenső mérlegnek.

Mindezekre tekintettel helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a III. számú közbenső mérleget a Cstv. 50. § /6/ bekezdése alapján elutasította. Ezért az ítélőtábla a megyei bíróság érdemben helyes döntését a Cstv. 6. § /3/ bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 259. § és Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.